

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ευχαρίστως ήκούσαμεν περί τῆς ἐκδόσεως καὶ μετ' ἰσὴν εὐχαριστήριον ἐλάβομεν ἀπὸ χεῖρας τῶν πρώτων ἀριθμῶν νέου τινὸς μηνιαίου περιοδικοῦ διὰ παιδιά, «Ἡ διαπλάσις τῶν παιδίων» καλουμένου· διότι γνωρίζομεν, ὅτι ἡ τᾶσι τῶν παιδίων παρ' ἡμῖν πολλά ὄλγῃ ἔχει τὰ τερπνὰ καὶ ἅμα διδακτικὰ ἀναγνώσματα.

Ἀνοίξαντες ὁμως αὐτὸ δὲν ἠδυνήθημεν, εἰμὴ νὰ λυπηθῶμεν, ἀναγνόντες ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ δημοσιευόμενα ὡς β ε β α ι α περί τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων» πράγματα, τὰ ὅποια εἶναι ἐν τ ε λ ὡ ς ψ ε υ δ ῆ· κλίνομεν δὲ νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἐγράφησαν ἐξ ἐσφαλμένων μᾶλλον πληροφοριῶν ἢ ἐκ κακῆς προθέσεως, διότι δὲν δυνάμεθά ποτε νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι οἱ συντάχται τοιοῦτον τίτλον φέροντος καὶ τοιοῦτον σκοπὸν προτιθεμένου περιοδικοῦ, ὅποσον ἡ δ ι α π λ α σ ι ς, ἤτοι ἡ ἠ θ ι κ ῆ μ ὁ ρ φ ω σ ι ς τ ὴ ν πα ἰ δ ὴ ω ν, ἤθελόν ποτε κ α κ ο θ ο ὄ λ ω ς εἰς τὸ πρῶτον αὐτῶν βῆμα διαδώσει ψ ε ὕ δ ῆ καὶ ἐνὸς τῶν συναδέλφων περιοδικῶν λέγομεν δὲ ψεῦδη, διότι ἡ «Ἐφημερίς τῶν Παίδων», οὐδέποτε οὔτε ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, οὔτε ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπηγορεύθη (τοὺς παρακαλοῦμεν δὲ νὰ δημοσιεύσῃ τὰς περὶ τούτου ἐγκυκλίους) ἀπ' ἐναντίας φιλοξενεῖται εἰς τὰς οἰκογενείας πολλῶν ἐκ τῶν κληρικῶν τῆς τε ἑλευθερίας Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἡμεῖς γνωρίζομεν ἐξ ἰδίᾳ μακρὰς πείρας πόσον ἐπιμωχθὸν καὶ δαπανηρὸν εἶναι καὶ ὅποιας ὑπομονῆς καὶ αὐταπαρνήσεως ἔχει χρειαζόμεν ἕν τοιοῦτον ἔργον, θὰ χαρῶμεν ἂν ἴδωμεν αὐτὴν μὲν Διαπλάσιν τῶν Παίδων ὑποστηριζομένην ἀρχούτως ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ὥστε νὰ δύναιτο νὰ ἐπαρξῆ εἰς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας τῆς, τοὺς δὲ συντάχτας αὐτῆς μὴ ἀποκρίνοντας ἀγαθοπιοῦντας δι' αὐτῆς τὰ μικρὰ παιδιά τῆς πατρίδος μας. Ταῦτα χάριν ἁμαρτήματος, εἰς δ' ἀκουσίως β ε β α ι ω ς ὑπέπεσαν οἱ συνάδελφοι αὐτῆς Διαπλάσεως τῶν παιδίων ὡς πρὸς τὴν «Ἐφημερ. τῶν Παίδων.»

Κρίσεις Τύπου

Περὶ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων.

— Πρωτῆς ἡμερᾶς ποτε ὁ συντάχτης τῆς: «Ἐστίας», ποίαν τῶν ἐφημερίδων θέσειε κατακλητοῦραν διὰ παιδιά κ.τ.λ. ἔγραψεν ἐν τῷ 97ῳ δελτίῳ τῆς τὰ ἐξῆς, «Γ ἦ ν Ἐ φ η μ ε ρ ἰ δ α τ ὴ ν Πα ἰ δ ὴ ω ν φ ε ρ ο ὄ μ ε ν κ α τ α λ λ η λ ο τ ε ρ α ν.» (Ἐ σ τ ἰ α)

— Ἐχομεν πρὸ ἡμῶν τὰ δώδεκα φύλλα τοῦ λήξαντος ἔτους 1878 εἰς ἕν τεύχος δεδεμένα. Εἶναι μικρὰ ἐγκυκλοπαιδεία, περιέχουσα φυσικὴν ἱστορίαν, μύθους, ποιήσεις, διηγήματα, ἱστορίαν, ἀνέκδοτα παραγγέλματα, ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις, πληθὺν ἀναγκαίων γνώσεων, στατιστικῶν, γεωγραφικῶν καὶ ἱστορικῶν, περὶ υγιεινῆς, περὶ τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν καὶ ἐν γένει ὅ,τι ἐπιμέλεια μακρὰ δύναιτο νὰ περισυνάγῃ χρῆσιμον ἐκ παντὸς ξένου περιοδικοῦ καὶ βιβλίου.

Πάντα δὲ ταῦτα στολίζονται καὶ ἐξηγοῦνται δι' εἰκόνων ἐκλελεγεμένων μετὰ φροντίδος καὶ καλῶς ἐξεργασμένων. Μανθάνομεν, ὅτι τὸ παιδικὸν τοῦτο περιοδικὸν ἐκδίδεται εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀντιτύπων, 6,000 νομίζομεν, ἀλλὰ τοσοῦτον χρῆσιμον κρίνομεν αὐτὸ καὶ ἐνιαῖον εἰς τὸ εἶδος τοῦ ὁμοῦ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ἐκδιδομένων ἀλλοδαχῶν, ὥστε θὰ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐβλεπομεν αὐτὸ εἰς πάσαν ἰαλίαν. Εἶναι φίλος πολύτιμος πάσης οἰκογενείας, πτωχῆς ἢ πλουσίας· εἶναι δὲ τόσον εὐθηνὸν ὅσον οὐδὲν ἄλλο βιβλίον. Οἱ

γονεῖς οἱ θέλοντες νὰ ἀποκτήσωσι τὰ τέκνα τῶν τῆν πρὸς καλὰς ἀναγνώσεις κλίαν δὲν δύνανται νὰ κάμωσι καλλιτέραν ἐκλογὴν. (Σ τ ο α.)

— Μετὰ χαρᾶς προσαγορευόμεν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ πολλοῦ λόγου ἄξιον, καὶ πολλῶν ὠφελειῶν τῇ Ἑλληνικῇ νεολαίᾳ πρόχρον περιοδικὸν «ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.» Τὸ σπουδαῖον τοῦτο φύλλον εἰσέρχεται ἤδη εἰς τὸ δωδέκατον ἔτος, χωρὶς ποσῶς νὰ διακόψῃ τὴν σταθερὰν καὶ συνεχῆ κορείαν του, διοχετεύον τοῖς ἑρασταῖς του γνώσεις πρακτικὰς, ἠθικὰς, ἱστορικὰς καὶ ποικίλας, ἐπιδιώκον τὴν ἐπὶ πραγματικότητων, καὶ τούτων ἐκλεκτῶν, ἐγκυψὺν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας· διὸ συυσιασόμεν, τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ τοῖς πᾶσι. «Ο Φ ο ἰ ν ι ξ.» Πατρῶν.

— Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν τὸ πρῶτον φυλλάδιον τοῦ IB' ἔτους τῆς καλλιτέρας ταύτης καὶ μόνης ἐν Ἑλλάδι Ἐφημερ. τῶν Παίδων. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον παρέχει εἰς τοὺς μικροὺς αὐτοῦ ἀναγνώστας ὕλην τερπνὴν ἅμα καὶ διδακτικὴν. Εἶναι οὕτως εἰπεῖν ὡς ἀποθήκη πολλῶν ὠφελιμῶν καὶ στοιχειωδῶν γνώσεων. Βιογραφία ἐπιστῆμων ἀνδρῶν, ἱστορικὰ, διηγήματα ἠθικὰ, φυσικὴ ἱστορία, μῦθοι, αἰνίγματα, ἰσοὺ ἢ ὕλη τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων, ἥτις ἀληθῶς διὰ τοῦτο ἐκπληροῖ τὸν ἑαυτῆς προορισμὸν, καὶ δύναιτο νὰ χρησιμεύσῃ παρὰ πάσῃ οἰκογενείᾳ, ὡς ὁ πρῶτος διδάσκαλος τοῦ μικροῦ ἐκείνου πολίτου, ὅστις εἰς αὐτὴν μάλιστα τὴν τρυφερὰν ἡλικίαν ἔχει ἀνάγκη νὰ διδασχθῆ τὴν ἀρετὴν καὶ οἰωνεὶ παιζέων νὰ μάθῃ ὅσα θὰ τῇ χρησιμεύσωσι εἰς τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ ἡλικίαν. Κοσμεῖται δὲ καὶ δι' ὠραίων εἰκόνων καὶ ἡ ἐτησίᾳ αὐτῆς συνδρομὴ εἶναι μ ἰ α μ ὀ ν η δραχμῆ. «Ν ε α ἰ Ἰ δ ε α ι.»

— Ἡ Ἐφημερίς αὕτη καίτοι συυσασομένη διὰ παιδιάς ἐμπεριέχει ὕλην τόσον ποικίλην καὶ τοσοῦτον διδακτικὴν, ὥστε εὐκρινῶς συυχαιρόντες τὸν ἐκδότην αὐτῆς, συυσιασόμεν τὸ φύλλον εἰς τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν. «Ο Μ ε ν τ ω ς τ ὴ ν Σ μ ὸ ρ ν η.»

— Ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων ΕΥΓΝΩΜΟΝΕΙ τὰς συναδέλφους αὐτῆς Σποῦν, Τηλέγραφον, Νέας Ἰδέας, Παλιγγενεσίαν, Ἀλήθειαν, Ἐστίαν καὶ ἄλλας Ἀθηναϊκὰς, ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐφημερίδας διὰ τὰς ὑπερ' αὐτῆς εὐμενεῖς κρίσεις καὶ συυσάσεις των, διαθεβαῖοι δ' αὐτὰς, ὅτι θέλει προσπαθῆσαι καὶ εἰς τὸ μέλλον οὐ μόνον τὰς συυστάσεις των ταύτας νὰ δικαιώσῃ, ἀλλὰ καὶ νέων παρ' αὐτῶν νὰ ἀξιωθῆ διὰ νέων βελτιώσεων περὶ τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ αἰνίγματος.

Ἰ γ ε λ ο ς — Π ο ὺ ε λ ο ς.

Τὸ ἔλυσαν οἱ ἐξ Ἀθηνῶν Χρῆστος Γ. Γεράκης, Δ. Ι. Κουρτοβίας, Στ. Ἐμμ. Νικολοῦσης, Ὑδρας Μ. Ι. Σάβας, Ἀλεξανδρείας Π. Π. Ζαχαλῆς, καὶ Σπ. Ν. Τραθανάρος.

Αἱ λύσεις τῶν αἰνιγμάτων πρέπει νὰ φθάνουν εἰς Ἀθήνας τὸ πολὺ κατὰ τὴν 18ην ἐκάστου μηνός.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Διοικῶ ἔλα τὰ ζῶα—αὕτη ἡ ὑπόστασις μου!

Ἐπειδὴ καὶ μετὰ κατέχει τῶν ἐμφύχων ἡ πληθὺς.

Κί' ὁμως, ἐὰν ἐξετάσῃς τίνες εἶναι οἱ γονεῖς μου,

Μία πρόθεσις θὰ μάθῃς καὶ εἰς παχυλὸς ἰχθύς. Σ ...

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖος προσομοιάζεται μετ' ἄμπελον;
2. Ποῖος εἶναι ὁ πρῶτος ὁμιλος ἀγγέλων ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὰς Γραφάς;
3. Τί ἀναφέρεται περὶ τοῦ πρώτου κονδυλλίου (πένας) εἰς τὴν Γραφήν;